

nelse fra Lovgivningsmagten af, at de ved Afsavn paa forskellig Maade har søgt at spare sig en Kapital sammen.

Jeg kan ud fra disse Betragtninger anbefale Lovforslaget. Det er som nævnt fremkommet efter Forhandling med Sparernes Repræsentanter med deres Tilslutning og gaar ud paa, at man sikrer Sparerne i de paagældende Banker, at de faar iberegnet den Dividende, Banken kan udrede, 85 pCt. af deres Indskud, hvilket ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget vil svare til godt 50 pCt. af deres Tab, saaledes at Statens Tilskud andrager højst 5½ Mill. Kr. Der er i mit Parti Ønske om en nærmere Overvejelse af, hvad der skal forstaaes ved Begrebet Sparere, hvilket Spørgsmaal Ministeren har holdt aabent, og tillige om der ikke bør gøres en Sondring mellem Sparerne, f. Eks. mellem større og mindre Sparere. Tillige ønsker man at overveje Formen for Tilskuddet og Tilskuddets Størrelse, navnlig om det skal ydes, saaledes som det foreslaas, op til visse Procenter, saaledes at Sparernes Tab i Bankerne begrænses til 15 pCt., eller i den Form, at Tilskuddet ydes som visse Procentdele af Sparerens Tab. Der er ikke Tale om noget Retskrav for Sparerne, hvad de godt ved, og der bør derfor ved Fastsættelsen af Formen for denne Hjælp tages rimeligt Hensyn til anden Hjælp, som tidligere er ydet Folk, der uforskyldt har været ude for Tab, men baade disse og andre herhenhørende Spørgsmaal mener vi bedst kan overvejes i et Udvalg, hvor Materialet fra de forskellige Banker vil være tilgængeligt, og jeg skal derfor ved Forhandlingernes Slutning tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Med disse Bemærkninger skal jeg til Slut anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Af de Grunde, jeg nævnte, nemlig at der maa træffes Foranstaltninger til at hindre Følgerne af den økonomiske Krise, og i Særdeleshed for at støtte Opsparingsbestræbelserne, for at støtte dem, der søger, ofte ved at give Afkald paa mange af Livets Goder, som andre i lignende økonomiske Stillinger tillader sig, at sikre sig selv for de ældre Aar og derved aflaste Staten for Tilskud. Saadanne Bestræbelser bør i høj Grad paaskønnes, og jeg ved, der er mange, som i disse Dage med Spænding afventer dette Lovforslags Skæbne, mange ældre Mennesker, som har sparet sig en Skilling sammen i de unge Aar til Trøst i Alderdommen, og adskillige yngre, der har sparet sammen for at sætte Bo. Det er derfor mit

Haab, at vi ved en Forhandling i Udvalget maa kunne naa til Enighed om et tilfredsstillende Resultat.

Hauge: Det Lovforslag, der her foreligger, er ikke af Handelsministeren direkte fremstillet som en logisk Følge af den Statshjælp, der blev ydet Landmandsbanken, men jeg tror alligevel ikke, man kan komme bort fra, at var Landmandsbankkrakket ikke indtraadt, vilde det have været overmaade svært for Ministeren at finde en rimelig Begrundelse for et Forslag som dette. Der fremsættes ganske vist i den højtærede Handelsministers Bemærkninger ved Lovforslagets Forelæggelse her i Tinget den 23. Februar Grunde, der skal danne ligesom en Art Bevisførelse for, at der er Rimelighed i dette Forslag. For det første bemærker Handelsministeren, at naar han fremsætter Lovforslaget, er det, „fordi der er Grund til at yde de Sparere, der har lidt Tab, en Støtte“, og han siger videre: „Man vil desuden gerne søge at fremme Tilbøjeligheden til at spare, og man vil ligeledes gerne hjælpe med til at genskabe den Tillid, der synes i nogen Grad at være gaaet tabt. Man maa imidlertid“, siger den højtærede Handelsminister, „ogsaa se dette Forslag som et Led i de ekstraordinære Foranstaltninger, der er truffet i Anledning af den Krise, der er opstaaet i vort Land“, og sluttelig udtaler han, at man „ønsker ikke“, at det Forslag, som her forelægges, „skal opfattes som et Præcedens for Fremtiden“.

Det forekommer mig, at disse Bemærkninger er af en noget underlig Beskaffenhed. Man har ved at gennemlæse dem en Følelse af, at den højtærede Handelsminister har savnet reel Begrundelse for sit Forslag, og saa har han opstillet nogle Punkter, som lyder smukt, men som i Virkeligheden ikke siger noget, der kan tjene til virkelig Begrundelse af Forslaget, allermindst, da naar man til Slut erklærer, at et saadant Forslag kun kan fremsættes for det enkelte Tilfælde, der her foreligger, der skal ikke være noget Præcedens deri for Fremtiden. Jeg synes, at man derved borttager hele Grundlaget for Lovforslaget; thi hvad Mening er der egentlig i at yde direkte Statsstøtte til visse Sparere i nødstedte Banker og Sparekasser, i dette Tilfælde kun Banker, medens man siger, at det kun gælder disse, og hvis der senere sker noget lignende for de andre Sparere, maa Rigsdagen være frit stillet, disse andre kan ikke have det samme Krav paa at blive hjulpet som Sparerne i de 7 Banker, der her